

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2014. február 13.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — EUMSZ 49. cikk, EUMSZ 101. cikk és EUMSZ 102. cikk —
Gépi meghajtású jármű gépjárművezetővel történő bérbeadására irányuló szolgáltatás —
Kizárólag belső jellegű helyzet — A Bíróság hatásköre — Elfogadhatósági feltételek”

A C-419/12. és C-420/12. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Olaszország) a Bírósághoz 2012. szeptember 14-én érkezett 2012. június 20-i határozataival terjesztett elő az előtte

a **Crono Service scarl és társai** (C-419/12),

az **Anitrav – Associazione Nazionale Imprese Trasporto Viaggiatori** (C-420/12)

és

Roma Capitale,

a **Regione Lazio** (C-420/12)

között,

az **UGL Taxi – Unione Generale del Lavoro Taxi és társai,**

a **Codacons – Coordinamento delle associazioni per la tutela dell’ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori** (C-420/12)

részvételével folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh (előadó), C. Toader és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Impellizzeri tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. június 19-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: olasz.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Crono Service scarl és társai képviselőjében P. Troianiello avvocato,
- az Anitrav – Associazione Nazionale Imprese Trasporto Viaggiatori képviselőjében M. Piancatelli és V. Porro avvocati,
- Roma Capitale képviselőjében R. Rocchi és A. Rizzo avvocati,
- az UGL Taxi – Unione Generale del Lavoro Taxi és társai képviselőjében N. Moravia és M. Giustiniani avvocati,
- az Európai Bizottság képviselőjében F. Moro és J. Hottiaux, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2013. szeptember 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az EUSZ 3. cikk, az EUMSZ 3–EUMSZ 6. cikk, az EUMSZ 49., EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk értelmezésére vonatkoznak.
- 2 E kérelmeket egyrészt a Crono Service scarl, valamint száztizenegy további felperes és Roma Capitale, másrészt pedig az Anitrav – Associazione Nazionale Imprese Trasporto Viaggiatori és Roma Capitale, valamint a Regione Lazio között folyamatban lévő olyan két jogvita keretében terjesztették elő, amelyek tárgya a gépi meghajtású jármű gépjárművezetővel történő bérbeadása (noleggio con conducente, a továbbiakban: gépjárművezetővel történő bérbeadás) tevékenységének gyakorlására vonatkozó szabályozás.

Az olasz jog

A nemzeti szabályozás

- 3 A módosítást követően a 2009. február 27-i 14. sz. törvénnyel (a GURI 2009. február 28-i 49. rendes különszáma) törvényi szintre emelt, a 2008. december 30-i 207. sz. törvényrendelettel (a GURI 2008. december 31-i 304. száma) módosított, a közlekedési közszolgáltatás keretében történő nem menetrendszerinti személyszállításról szóló, 1992. január 15-i 21. sz. kerettörvény (a GURI 1992. január 23-i 18. száma, a továbbiakban: 21/1992. sz. törvény) 1. cikke a „nem menetrendszerinti közlekedési közszolgáltatások” fogalmát a következőképpen határozza meg: „azon közszolgáltatások, amelyek személyek együttes vagy egyéni szállításáról gondoskodnak a menetrendszerinti tömegközlekedés kiegészítése és pótlása érdekében”.
- 4 A 21/1992. sz. törvény 3. cikke a következőket írja elő:

„(1) A gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatása az igénybevevők azon meghatározott körének szól, amely a garázsban megfelelő megrendelést ad le valamely meghatározott időtartamra és/vagy utazásra vonatkozó szolgáltatásra.

(2) A járművek parkolóhelyen való elhelyezésére garázsban [...] kerülhet sor.

(3) A fuvarozó székhelye és a garázs kizárólag az engedélyt megadó önkormányzat területén helyezkedhet el.”

- 5 E törvény 4. cikke arról rendelkezik, hogy „miután a régiók meghatározták azokat a kritériumokat, amelyeket az önkormányzatoknak tiszteletben kell tartaniuk a nem menetrendszerinti közlekedési közszolgáltatások gyakorlására vonatkozó rendeletük megfogalmazásakor, a közigazgatási végrehajtási feladatok gyakorlását átruházzák a helyi önkormányzatokra [...] annak érdekében, hogy átfogó képük legyen az egyéb közlekedési formába illeszkedő nem menetrendszerinti tömegközlekedés egészéről a gazdasági és területi tervezés keretében”, valamint hogy „a regionális szabályozás tiszteletben tartásával a területi önkormányzatok – amelyekre a közigazgatási feladatok gyakorlását átruházták – olyan sajátos rendeletekkel szabályozzák a nem menetrendszerinti közlekedési közszolgáltatások gyakorlását, amelyeket regionális szinten egységesítenek az ésszerűség és a hatékonyság előmozdítása érdekében”.

- 6 Az említett törvény 5. cikkének (1) bekezdése az alábbiakat mondja ki:

„Az önkormányzatok a nem menetrendszerinti közlekedési közszolgáltatások gyakorlására vonatkozó rendeletek megfogalmazásakor a következőket határozzák meg:

- a) az egyes szolgáltatásokhoz kapcsolódó jármű [...] számát és típusát;

[...]

- d) a taxiszolgáltatás ellátására vonatkozó engedély és a gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatásának ellátására vonatkozó engedély megadásához szükséges kritériumokat és feltételeket.”

- 7 A 21/1992. sz. törvénynek a „[m]ás önkormányzatok területére való behajtás” című 5a. cikke lehetővé teszi az önkormányzatok számára, hogy maguk szabályozzák a más önkormányzatok által kiadott engedély jogosultjainak az önkormányzat területére vagy kifejezetten a korlátozott forgalmú övezetekbe történő behajtását („Zone a traffico limitato”, a továbbiakban: ZTL) „az alábbiakat tartalmazó nyilatkozattal történő előzetes tájékoztatás alapján: a jelen törvényben előírt működési feltételek betartása és az azoknak való megfelelés, valamint azon egyes szolgáltatásokra vonatkozó adatok, amelyek vonatkozásában a tájékoztatás és/vagy a behajtási díj megfizetése történik”.

- 8 A 21/1992. sz. törvény 8. cikke értelmében:

„(1) A taxiszolgáltatás ellátására vonatkozó engedélyt, valamint a gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatásának ellátására vonatkozó engedélyt a városi önkormányzat közbeszerzési eljárás útján [...] járműtulajdonosoknak vagy járművet [...] lízingelőknak adja meg; e személyek az irányítást egyedül vagy társulásban láthatják el.

(2) Az engedély egyetlen járműre [...] vonatkozik. [...] Ugyanaz a személy [...] a gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatásának ellátása érdekében több engedélyt is szerezhethet. [...]

(3) A gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatásának nyújtására vonatkozó engedély megszerzéséhez és megtartásához az engedély jogosultjának érvényes jogcím alapján az engedélyt megadó önkormányzat területén fekvő székhellyel, garázzsal [...] kell rendelkeznie.”

- 9 A 21/1992. sz. törvény 11. cikkének (4) bekezdése a következőket írja elő:

„A gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatására vonatkozó foglalásokra a garázsok területén kerülhet sor. Minden egyes gépjárművezetővel történő bérbeadás megkezdésére és befejezésére az engedélyt megadó városi önkormányzat területén lévő garázsban – az ide való visszatéréssel – kerülhet sor, míg az utasfelvétel és az úti célhoz való megérkezés más önkormányzat területén is történhet [...]”.

Lazio régió regionális szabályozása

- 10 Lazio régió 2006. december 28-i 27. sz. regionális törvényének (a *Bollettino ufficiale della Regione Lazio* 2006. december 30-i 36. számának 5. rendes különszáma) 58. cikkével módosított, Lazio régiónak a nem menetrendszerinti tömegközlekedésre vonatkozó rendelkezésekről és a 21/1992. sz. törvény 6. cikke szerinti nem menetrendszerinti közlekedési közszolgáltatások gépjárművezetőinek névjegyzékére vonatkozó rendelkezésekről szóló, 1993. október 26-i 58. sz. regionális törvényének (a *Bollettino ufficiale della Regione Lazio* 1993. november 10-i 31. száma, a továbbiakban: 58/1993. sz. regionális törvény) 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatása az igénybevevők azon meghatározott körének szól, amely – a fuvarozó székhelyén – megfelelő megrendelést ad le valamely meghatározott időtartamra és/vagy utazásra vonatkozó szolgáltatásra. Az utasfelvételre vagy a szolgáltatásnyújtás megkezdésére az engedélyt megadó önkormányzat területén kerülhet sor. A szolgáltatás bármely úti célhoz történhet. A járművek parkolóhelyen történő elhelyezésére garázsban kerül sor.”

- 11 Az 58/1993. sz. regionális törvénynek „[a] taxiszo­l­gá­l­ta­ta­ás, ille­to­leg a gépjármű­ve­ze­tő­vel tör­té­nő bérbeadás szolgáltatásának nyújtására vonatkozó engedéllyel rendelkezők kötelezettségei” című 10. cikke (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A [...] foglalt rendelkezések sérelme nélkül az utasfelvételre és a szolgáltatásnyújtás megkezdésére kizárólag az engedélyt megadó önkormányzat területén kerülhet sor, a szolgáltatás pedig bármely úti célhoz történhet, az önkormányzat határán kívül eső úti cél esetében a gépjárművezető előzetes bejegyzése szükséges.”

- 12 Az említett regionális törvény 13a. cikke meghatározta a tiszteletben tartandó feltételeket a taxiengedélyek, valamint a gépjárművezetéssel történő bérbeadás meghatározott területen történő szolgáltatására vonatkozó engedélyek számának meghatározásához. E rendelkezés szerint:

„(1) A tartomány meghatározza azokat a kritériumokat, amelyeket az önkormányzatoknak tiszteletben kell tartaniuk a taxiszo­l­gá­l­ta­ta­ásra és a gépjármű­ve­ze­tő­vel tör­té­nő bérbeadásra vonatkozó helyi szükséglet felméréséhez, valamint a magukhoz a szolgáltatások gyakorlásához szükséges [...] járművek számának – a 14. cikkben említett rendeletekben történő – meghatározásához.

(2) Az előző bekezdésben említett kritériumok többek között a következőket veszik figyelembe: a) a lakosság száma; b) a terület kiterjedése; c) az idegenforgalom intenzitása; d) a gondozóotthonok, tartózkodás céljára szolgáló ingatlanok, mobilitási központok jelenléte; e) egyéb közlekedési közszolgáltatások kínálata; f) a kibocsátott engedélyek száma.

(3) A tartomány az (1) bekezdésben említett feladatokat az önkormányzatokkal és az érintett szakmai kategóriák képviselőivel – egy meghatározott vizsgálati szakasz keretében – folytatott konzultációt követően teljesíti.

[...]”

- 13 Az 58/1993. sz. regionális törvény 17. cikke meghatározza a szükséges feltételeket a gépjárművezetők tartományi névjegyzékébe történő felvételhez. E cikk (1) bekezdésének a) pontja meghatározza, hogy a felvételhez „olasz állampolgárnak vagy az Európai Gazdasági Közösség valamely országa állampolgárának” kell lenni.

Róma város önkormányzati szabályozása

- 14 Róma város önkormányzati tanácsának a nem menetrendszerinti tömegközlekedésre vonatkozó rendelkezéseket meghatározó rendeletet módosító 2011. november 8-i és 9-i 68. sz. határozatával Róma város önkormányzata elfogadta a nem menetrendszerinti tömegközlekedésre vonatkozó rendelkezéseket meghatározó rendeletet (a továbbiakban: Regolamentoo capitolino).
- 15 E rendelet 8. cikkének (3) bekezdése többek között arról rendelkezik, hogy a gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatása esetén „az utasfelvétel vagy a szolgáltatásnyújtás megkezdése az engedélyt megadó városi önkormányzat területén történik, a szolgáltatás pedig bármely úti célra nyújtható, feltéve, hogy teljesülnek a [21/1992]. sz. törvény 11. cikkének (3) és (4) bekezdésében [...] foglalt kötelezettségek”.
- 16 Az említett rendelet 9. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatása esetén az engedély jogosultjának a szolgáltatás nyújtása során felhasznált gépjármű elhelyezésére alkalmas garázzsal kell rendelkeznie a helyi önkormányzat területén.
- 17 A Regolamentoo capitolino 29. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy: „a Róma város önkormányzata által kiadott engedéllyel rendelkező, [a gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatásához használt] járművek parkolóhelyen való elhelyezésére kizárólag az engedélyben megjelölt garázsokban kerülhet sor, ahol a járműveknek az utasok rendelkezésére kell állniuk”. E rendelet 29. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a más önkormányzatok által a gépjárművezetővel történő bérbeadás tevékenységének gyakorlására vonatkozóan kiadott engedélyek jogosultjainak „Roma Capitale területére, valamint a ZTL[-be] való behajtás megengedett” a 21/1992. sz. törvényben előírt „működési feltételek betartása” és „az azoknak való megfelelésre” vonatkozó előzetes nyilatkozat alapján.
- 18 E tekintetben Róma város önkormányzata végrehajtó bizottságának 2011. december 14-i 403. sz. határozata meghatározza a más önkormányzatok által engedélyezett gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatásához használt járműveknek Roma Capitale területére, valamint az utóbbi központjában létesített ZTL-be való behajtására vonatkozó engedélyek kiadásának részletes szabályait és eljárását.
- 19 A Róma város önkormányzata, valamint az Agenzia Roma Servizi per la Mobilità Srl honlapján 2012. március 12-én, illetve március 22-én közzétett és 2012. április 2-án hatályba lépett két határozat értelmében azoknak a gazdasági szereplőknek, amelyek a gépjárművezetővel történő bérbeadás tevékenységét gyakorolják és a Roma Capitale önkormányzatától eltérő más önkormányzat által kibocsátott engedéllyel rendelkeznek, évente körülbelül 90 eurót kell fizetniük az ezen önkormányzat ZTL-jébe történő behajtásra vonatkozó engedélyért.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 20 Az alapeljárások a Regolamentoo capitolino, Róma város önkormányzatának végrehajtó bizottsága 2011. december 14-i 403. sz. határozatának, valamint a jelen ítélet fenti 19. pontjában említett 2012. március 12-i és március 22-i határozatoknak a megsemmisítésére irányuló két eljárásra vonatkoznak.
- 21 Az alapügy felperesei mind az olasz jog, mind az uniós jog területén több jogellenességi indokra hivatkoztak, amelyek a Regolamentoo capitolino 8. cikkének (3) bekezdése, 9. cikkének (2) bekezdése, valamint 29. cikke által a Roma Capitale területén végrehajtott 21/1992. sz. törvényből erednek.
- 22 Jóllehet úgy tűnik, az alapeljárások a jelen ítélet 20. pontjában említett szabályozás egészét érintik, az ügy azon irataiból, melyekkel a Bíróság rendelkezik, kitűnik, hogy – az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek céljából – az alapügy felperesei a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio előtt

különösen a Regolamento capitolino 8. cikkének (3) bekezdését, 9. cikkének (2) bekezdését, valamint 29. cikkének (1) és (2) bekezdését kifogásolják, „amennyiben az említett cikkek a [21/1992. sz.] törvény 11. cikke (4) bekezdésének alkalmazására utalnak”.

- 23 A kérdést előterjesztő bíróság számára az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás ellentétesnek tűnik az EUMSZ 49. cikkel, valamint „a versenyre vonatkozó közösségi elvek[kel]”, amennyiben e szabályozás előírja, hogy a fuvarozó székhelye és a garázs kizárólag az engedélyt megadó önkormányzat területén helyezkedhet el, a gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatására vonatkozó foglалásokra a garázsok területén kerülhet sor, és minden egyes szolgáltatás megkezdésére és befejezésére az engedélyt megadó városi önkormányzat területén lévő garázsban – az ide való visszatéréssel – kerülhet sor, míg az utasfelvétel és az úti célhoz való megérkezés más önkormányzat területén is történhet.
- 24 E körülmények között a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és C-419/12. és C-420/12. sz. ügyekben azonos szövegezésű kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Ellentétes-e az EUMSZ 49. cikkel, az EUSZ 3. cikkel, [az EUMSZ 3–EUMSZ 6. cikkel], [az EUMSZ] 101. és EUMSZ 102. cikkel a [21/1992]. sz. törvény 3. cikke (3) bekezdésének, 8. cikke (3) bekezdésének, valamint 11. cikkének alkalmazása, amennyiben azok úgy rendelkeznek, hogy »[a] fuvarozó székhelye és a garázs kizárólag az engedélyt megadó önkormányzat területén helyezkedhet el«; illetve, hogy »[a] gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatásának nyújtására vonatkozó engedély megszerzéséhez és megtartásához az engedély jogosultjának érvényes jogcím alapján az engedélyt megadó önkormányzat területén fekvő székhellyel, garázzsal vagy mólóhellyel kell rendelkeznie«; és hogy »[a] gépjárművezetővel történő bérbeadás szolgáltatására vonatkozó foglалásokra a garázsok területén kerülhet sor. Minden egyes gépjárművezetővel történő bérbeadás megkezdésére és befejezésére az engedélyt megadó városi önkormányzat területén lévő garázsban – az ide való visszatéréssel – kerülhet sor, míg az utasfelvétel és az úti célhoz való megérkezés más önkormányzat területén is történhet«[?]”

- 25 A Bíróság elnöke a 2012. november 5-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a C-419/12. és a C-420/12. sz. ügyeket.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmekről

- 26 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy különböző uniós jogi rendelkezésekkel ellentétesek-e a nemzeti, regionális és önkormányzati szabályozás által támasztott azon bizonyos feltételek, amelyek a gépjárművezetővel történő bérbeadás tevékenységének Róma város önkormányzatának területén történő engedélyezésére és gyakorlására vonatkoznak.
- 27 A feltett kérdés megfogalmazására tekintettel legelőször is emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 267. cikk alapján a Bíróságnak nincs hatásköre arra, hogy a nemzeti törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket értelmezze, sem pedig arra, hogy döntsön e rendelkezéseknek az uniós joggal való összeegyeztethetőségéről (lásd többek között a C-107/98. sz. Teckal-ügyben 1999. november 18-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-8121. o.] 33. pontját, valamint a C-237/04. sz. Enirisorse-ügyben 2006. március 23-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-2843. o.] 24. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 28 Ennek alapján az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a Bíróság a pontatlanul megfogalmazott vagy az EUMSZ 267. cikk szerinti hatásköre kereteit túllépő kérdések esetében a nemzeti bíróság által bemutatott valamennyi tényezőtől és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolásából kiszűrheti a jogvita tárgyára tekintettel értelmezésre szoruló uniós jogi elemeket (lásd különösen a C-384/08. sz. Attanasio Group ügyben 2010. március 11-én hozott ítélet [EBHT 2010.,

- I-2055. o.] 18. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia a feltett kérdéseket (lásd többek között a fent hivatkozott Attanasio Group ügyben hozott ítélet 19. pontját; a C-243/09. sz. Fuß-ügyben 2010. október 14-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-9849. o.] 39. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-249/11. sz. Byankov-ügyben 2012. október 4-én hozott ítélet 57. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 29 Ezen ítélkezési gyakorlat alapján elfogadható – még akkor is, ha a feltett kérdés a szövege alapján az uniós jog alapeljárásokban való közvetlen alkalmazását keresi –, hogy a kérdést előterjesztő bíróság e jogvita érdekében valójában e jog értelmezését kéri.
- 30 E feltételek mellett a feltett kérdést úgy kell érteni, hogy az lényegében arra vonatkozik, hogy az EUMSZ 49. cikket és az uniós versenyszabályokat akként kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétesek az alapügyben szóban forgó szabályozásokhoz hasonló szabályozások, amennyiben azok – a gépjárművezetővel történő bérbeadás tevékenysége tekintetében – az e kérdés által kifejtett részletes kötelezettségeket írják elő.
- 31 E tekintetben először az uniós versenyszabályokat illetően a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az uniós jognak a nemzeti bíróság számára hasznos értelmezése megköveteli, hogy a nemzeti bíróság meghatározza az általa feltett kérdések ténybeli és jogszabályi háttérét, vagy legalábbis kifejtse azokat a ténybeli körülményeket, amelyeken e kérdések alapulnak. E követelmények különösen érvényesek a versenyjog területén, amelyet összetett ténybeli és jogi helyzetek jellemeznek (lásd többek között a fent hivatkozott Attanasio Group ügyben hozott ítélet 32. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-357/10–C-359/10. sz., *Duomo Gpa* és társai egyesített ügyekben 2012. május 10-én hozott ítélet 22. pontját).
- 32 Márpedig a jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatok nem biztosítják a Bíróságnak azokat a ténybeli és jogi elemeket, amelyek lehetővé tennék számára, hogy meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett az alapügyben szóban forgó szabályozásokhoz hasonló szabályozások az uniós versenyjogi rendelkezések hatálya alá tartozhatnak. A fenti határozatok különösen nem nyújtanak semmiféle magyarázatot azon kapcsolatra vonatkozóan, amelyet e rendelkezések és az alapeljárások vagy azok tárgya között felállítanak.
- 33 E körülmények között elfogadhatatlannak kell nyilvánítani a feltett kérdés azon részét, amely az uniós versenyjogi szabályok értelmezésére irányul (lásd analógia útján többek között a fent hivatkozott *Duomo Gpa* és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 24. pontját, valamint a C-162/12. és C-163/12. sz., *Airport Shuttle Express* és társai egyesített ügyekben ugyanezen a napon hozott ítélet 37–42. pontját).
- 34 Másodszor az EUMSZ 49. cikket tekintve nem vitatott, hogy az alapeljárások valamennyi körülménye egyetlen tagállamon belülről korlátozódik. Ilyen feltételek mellett meg kell vizsgálni, hogy a Bíróságnak van-e hatásköre a jelen ügyekben e rendelkezésről határozatot hozni (lásd analógia útján többek között a C-380/05. sz., *Centro Europa 7* ügyben 2008. január 31-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-349. o.] 64. pontját; a C-245/09. sz. *Omalet*-ügyben 2010. december 22-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-13771. o.] 9. és 10. pontját, valamint a fent hivatkozott *Duomo Gpa* és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 25. pontját).
- 35 Ugyanis az alapügyben szóban forgó szabályozásokhoz hasonló szabályozások, amelyek szövegük alapján megkülönböztetés nélkül alkalmazandók az Olasz Köztársaság területén székhellyel rendelkező gazdasági szereplőkre és más tagállamok területén székhellyel rendelkező gazdasági szereplőkre, főszabály szerint csak annyiban tartozhatnak az EUM-Szerződésben biztosított alapvető szabadságokra vonatkozó rendelkezések hatálya alá, amennyiben a tagállamok közötti kereskedelmet érintő helyzetekre alkalmazandók (lásd ebben az értelemben többek között a C-321/94-C-324/94. sz., *Pistre* és társai egyesített ügyekben 1997. május 7-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-2343. o.] 45. pontját; a

C-448/98. sz. Guimont-ügyben 2000. december 5-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-10663. o.] 21. pontját, valamint a fent hivatkozott Duomo Gpa és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 26. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 36 Különösen az EUMSZ 49. cikket tekintve a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy e rendelkezés nem alkalmazható azokra a tevékenységekre, amelyekben nincs jelen semmilyen kapcsolóelv valamely az uniós jog által szabályozott helyzettel, és amelynek valamennyi releváns eleme egyetlen tagállamon belülrre korlátozódik (lásd ebben az értelemben többek között a 20/87. sz. Gauchard-ügyben 1987. december 8-án hozott ítélet [EBHT 1987., 4879. o.] 12. pontját; a 204/87. sz. Bekaert-ügyben 1988. április 20-án hozott ítélet [EBHT 1988., 2029. o.] 12. pontját; a C-212/06. sz., Gouvernement de la Communauté française és Gouvernement wallon ügyben 2008. április 1-jén hozott ítélet [EBHT 2008., I-1683. o.] 33. pontját, valamint a C-84/11. sz., Susisalo és társai ügyben 2012. június 21-én hozott ítélet 18. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 37 Mivel a jelen ügyben az alapeljárások helyi jellegűek, és az alapügyek tényállásának valamennyi eleme egyetlen tagállamon belülrre korlátozódik, az alapügyekben szóban forgó szabályozások határokon átnyúló hatásai nem vélelmezhetők. Márpedig az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokban semmi nem utal arra, hogy az alapeljárásoknak valamilyen határokon átnyúló érdeke lenne, vagy azok az uniós jog által szabályozott helyzetek valamelyikéhez kapcsolódnának. A kérdést előterjesztő bíróság különösen azt nem magyarázta el, hogy az alapügyekben szóban forgó szabályozások hogyan akadályozhatják az Olasz Köztársaságtól eltérő más tagállam gazdasági szereplői által az EUMSZ 49. cikkben foglalt letelepedés szabadságának a gyakorlását.
- 38 Kétségtelen, hogy a fent hivatkozott Guimont-ügyben hozott ítéletből eredő ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy kizárólag belső jellegű helyzetben is hasznos lehet a kérdést előterjesztő bíróság számára az uniós jogi alapvető szabadságokra vonatkozó kérdésekre történő válasz, különösen abban az esetben, amikor a nemzeti jog őt arra kötelezné, hogy ugyanazokat a jogokat biztosítsa a saját állampolgároknak, mint amelyekre azonos helyzetben valamely más tagállam állampolgárai az uniós jog alapján igényt tarthatnának (lásd többek között a C-393/08. sz. Sbarigia-ügyben 2010. július 1-jén hozott ítélet [EBHT 2010., I-6337. o.] 23. pontját, valamint a fent hivatkozott Susisalo és társai ügyben hozott ítélet 20. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 39 A jelen ügyben az előző pontban említett ítélkezési gyakorlatban felidézett feltétel az alapjogviták kontextusában olyan jogokat érint, amelyeket egy az Olasz Köztársaságtól eltérő más tagállam állampolgárai az uniós jog alapján igénybe vehetnének abban az esetben, ha ugyanabban a helyzetben lennének, mint az alapügy felperesei.
- 40 Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság előtti kereseteikkel az alapügy felperesei úgy tűnik – a jelenleg alkalmazandó feltételektől eltérő feltételek mellett, sőt semmilyen feltétel nélkül – a Roma Capitale területére, különösen pedig az e területen található ZTL területére történő behajtás engedélyezését kéri annak érdekében, hogy e területeken folytassák a gépjárművezetővel történő bérbeadás tevékenységét. Mindazonáltal az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokból következik, hogy az ilyen behajtást nem azért kéri, hogy e tevékenységet e területről kiindulva és az ahhoz kapcsolódó engedély alapján tartósan és folyamatosan gyakorolják, hanem azért, hogy azt alkalomszerűen, más területről kiindulva és más önkormányzatok engedélye alapján végezhessék anélkül, hogy tiszteletben kellene tartaniuk az utóbbi engedélyek által támasztott valamennyi feltételt.
- 41 Ezért az olyan ítéletek alapjául szolgáló helyzetektől eltérően, mint a fent hivatkozott Attanasio Group ügyben hozott ítélet, a C-570/07. és C-571/07. sz., Blanco Pérez és Chao Gómez egyesített ügyekben 2010. június 1-jén hozott ítélet (EBHT 2010., I-4629. o.) vagy a C-539/11. sz., Ottica New Line di Vincenzo ügyben 2013. szeptember 26-án hozott ítélet, az alapeljárások alapjául szolgáló helyzet nem a letelepedés szabadságára, hanem első látásra a szolgáltatásnyújtás szabadságára vezethető vissza.

- 42 Mindazonáltal a közlekedés területén az EUMSZ 58. cikk értelmében a szolgáltatásnyújtás szabadságát nem az EUMSZ 56. cikk, hanem az EUM-Szerződés harmadik részének a VI. címe szabályozza, amely a közös közlekedéspolitikára vonatkozik (lásd a C-338/09. sz. Yellow Cab Verkehrsbetrieb ügyben 2010. december 22-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-13927. o.] 29. és 30. pontját). Továbbá – amint arra lényegében a kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet – az alapügyekben szóban forgóhoz hasonló gépjárművezetővel történő bérbeadás tevékenysége nem tartozik az EUMSZ 91. cikk (1) bekezdése alapján a közlekedési szolgáltatások liberalizálása céljából elfogadott rendelkezések hatálya alá.
- 43 Ebből következik, hogy – az alapeljárások sajátos körülményeire tekintettel – az EUMSZ 49. cikk esetleges értelmezése nincs összefüggésben e jogviták tényállásával vagy tárgyával (lásd analógia útján a fent hivatkozott Sbarigia-ügyben hozott ítélet 23., 24., 27. és 28. pontját). Márpedig, amint az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel ilyen körülmények között egy előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolására (lásd ebben az értelemben többek között a C-415/93. sz. Bosman-ügyben 1995. december 15-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-4921. o.] 61. pontját; a C-567/07. sz. Woningstichting Sint Servatius ügyben 2009. október 1-jén hozott ítélet [EBHT 2009., I-9021. o.] 43. pontját; a fent hivatkozott Omalet-ügyben hozott ítélet 11. pontját, valamint a C-27/11. sz. Vinkov-ügyben 2012. június 7-én hozott ítélet 44. pontját).
- 44 A fenti megfontolások összességére tekintettel a Bíróságnak nincs hatásköre a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio által előterjesztett jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmek megválaszolására, amennyiben azok az EUMSZ 49. cikk értelmezésére vonatkoznak. Amennyiben az említett kérelmek más uniós jogi rendelkezések értelmezésére vonatkoznak, azokat elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

A költségekről

- 45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az Európai Unió Bíróságának nincs hatásköre a C-419/12. és C-420/12. sz. egyesített ügyekben a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Olaszország) 2012. június 20-i határozataival előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek megválaszolására, amennyiben azok az EUMSZ 49. cikk értelmezésére vonatkoznak. Az említett kérelmek elfogadhatatlanok, amennyiben más uniós jogi rendelkezések értelmezésére vonatkoznak.

Aláírások